ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 26. 10. 2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

338

ZÁKON

z 22. septembra 2000

o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet zákona

Tento zákon ustanovuje podmienky vykonávania vnútrozemskej plavby, práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb zúčastnených na vnútrozemskej plavbe, podmienky podnikania vo vodnej doprave, pôsobnosť orgánov štátnej správy a štátneho odborného dozoru na úseku vnútrozemskej plavby, klasifikáciu a spôsobilosť plavidiel, práva a povinnosti členov posádky plavidla, vyšetrovanie plavebných nehôd a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

§ 2
Vymedzenie niektorých pojmov

Podľa tohto zákona sa rozumie

a) vnútrozemskou plavbou prevádzka plavidiel na vnútrozemských vodných cestách a v prístavoch vrátane činností súvisiacich s touto prevádzkou,

b) vnútrozemskou vodnou cestou (ďalej len „vodná cesta“) vodný tok alebo iná vodná plocha, ako sú povrchové, podzemné a banské vody, ktoré sú splavné pre daný typ plavidla a na ktorých nie je plavba zakázaná,

c) prístaviskom miesto, ktoré slúži na vykonávanie činnosti súvisiacej s prevádzkou plavidiel,

d) prevádzkou plavidiel plavba, státie alebo kotvenie plavidiel na vodných cestách alebo v prístavoch,

e) plavidlom loď vnútrozemskej plavby, rekreačné plavidlo, malé plavidlo, prievozná loď, plávajúci stroj alebo plávajúce zariadenie,

f) rekreačným plavidlom plavidlo bez ohľadu na spôsob pohonu, s dĺžkou lodného telesa od 2,5 m do 24 m, určené na športové a oddychové účely,

g) malým plavidlom plavidlo s dĺžkou do 20 m; za malé plavidlo sa nepovažuje plavidlo určené na prepravu viac ako dvanástich cestujúcich a prievozná loď,

h) prievoznou loďou plavidlo, ktoré vykonáva prepravu cez vodnú cestu,

i) plávajúcim strojom plavidlo vybavené mechanickým zariadením, určené na práce na vodných cestách a v prístavoch, ako napríklad plávajúci bager, plávajúci elevátor, baranidlo, plávajúci žeriav, plávajúca čerpacia stanica,

j) plávajúcim zariadením plavidlo používané na vodných cestách a v prístavoch, ktoré nie je určené na opakované premiestňovanie, ako napríklad plávajúca plaváreň, plávajúci dok, pristávací pontón, plávajúca garáž, botel, ubytovací čln.

DRUHÁ ČASŤ
VODNÉ CESTY A PRÍSTAVY

§ 3
Vodné cesty a ich správa

(1) Prevádzkovateľom vodnej cesty [§ 2 písm. b)] je správca vodného toku.[1]) Prevádzkovateľom vodnej cesty na inej vodnej ploche je správca inej vodnej plochy.

(2) Prevádzkovateľ vodnej cesty je zodpovedný za udržiavanie a zlepšovanie podmienok na prevádzku plavidiel na sledovaných vodných cestách. Zodpovedá za riadne vytýčenie plavebnej dráhy, ktoré vykonáva podľa pokynov Štátnej plavebnej správy.

(3) Vodné cesty sa delia na sledované a nesledované. Podrobnosti o zaradení vodných ciest a ich jednotlivých úsekov do príslušných tried podľa klasifikácie európskych vodných ciest, ako aj určenie, ktoré vodné cesty sa sledujú, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) po dohode s Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky.

§ 4
Súčasti vodnej cesty a činnosti vykonávané na vodnej ceste

(1) Za súčasť vodnej cesty sa považujú najmä miesta státia plavidiel v prístavoch alebo mimo prístavov, hate, plavebné komory, rejdy, prístaviská, vyväzovacie zariadenia prístavov, opevnenia brehov, regulačné stavby, plavebné znaky, plavebné chodníky, ochranné pásma vodnej cesty (ďalej len „ochranné pásmo“), vodné časti, brehové úpravy a nábrežné múry prístavov.

(2) Ochranné pásmo je územný pás priľahlý k vodnej ceste v šírke najviac päť metrov od brehovej čiary. Ak taká vodná cesta tvorí štátnu hranicu Slovenskej republiky, ochranné pásmo tvorí pás priľahlý k vodnej ceste v šírke najviac päť metrov od brehovej čiary na území Slovenskej republiky.

(3) Vlastníci pozemkov, ktoré sa nachádzajú pri vodnej ceste, sú povinní strpieť nevyhnutné zásahy do svojich vlastníckych práv, ak si to vyžaduje záujem prevádzky plavidiel, ako je používanie plavebných chodníkov, ochranných pásem, umiestnenie plavebných znakov alebo vyväzovacích zariadení. Obmedzenie vlastníckeho práva sa vykoná za primeranú náhradu. Jej výšku navrhne prevádzkovateľ vodnej cesty. Ak vlastník pozemku nesúhlasí s navrhnutou výškou náhrady, rozhodne o nej súd. Nárok na náhradu škody spôsobenej neprimeranými zásahmi pri tejto činnosti nie je tým dotknutý. Škodu uhradí prevádzkovateľ vodnej cesty.

(4) Činnosť na vodnej ceste alebo v jej ochrannom pásme, ktorá by mohla ovplyvniť plynulosť plavby, spôsobiť dočasné alebo trvalé obmedzenie plavebnej prevádzky alebo prerušenie plavebnej dráhy, možno vykonávať len po predchádzajúcom súhlase Štátnej plavebnej správy (§ 39). Po udelení tohto súhlasu Štátna plavebná správa uloží opatrenie na zaistenie bezpečnosti a plynulosti plavebnej prevádzky (ďalej len „plavebné opatrenie“).

(5) Na vodných cestách nemožno zriaďovať a prevádzkovať zariadenia, ktoré by mohli ohroziť zdravie alebo život osôb vykonávajúcich plavbu a zhoršiť alebo znemožniť plavbu. Všetky plavebné

prekážky prevádzkovateľ vodnej cesty musí označiť signálnymi znakmi a udržiavať ich v riadnom stave.

(6) Pontónové mosty cez vodné cesty možno zriaďovať iba vo výnimočných prípadoch a so súhlasom prevádzkovateľa vodnej cesty a Štátnej plavebnej správy. Podmienky na prevádzku pontónových mostov určuje Štátna plavebná správa po dohode s prevádzkovateľom vodnej cesty. Počas vysokých prietokov a v zimnom období sa musia pontónové mosty primerane zabezpečiť alebo z vodnej cesty odstrániť.

(7) Akékoľvek stavby, ktoré zasahujú do vodnej cesty alebo ktoré ju križujú, možno uskutočniť len so súhlasom Štátnej plavebnej správy. Tieto stavby možno uskutočniť len tak, aby nezhoršovali podmienky na prevádzku plavidiel. Vlastník stavby na vodnej ceste je povinný ju označiť.

§ 5
Prevádzka a používanie prístavov

(1) Prístav je vymedzené územie vrátane vodnej časti, stavieb a zariadení, ktoré slúžia na prekladanie, skladovanie, opracovanie a dopravu tovarov, naloďovanie a vyloďovanie cestujúcich a ochranu plavidiel pri prechode ľadochodov a povodňových prietokov, ako aj na vykonávanie činností súvisiacich s prevádzkou plavidiel a ich opravou, rekonštrukciou alebo stavbou.

(2) Prístavy sa zriaďujú na miestach vhodných z hľadiska bezpečnosti a plynulosti plavby, ochrany životného prostredia, vodohospodárskych záujmov a napojenia vodnej cesty na ostatné druhy dopráv. Na zriadenie prístavu je potrebný súhlas ministerstva.

(3) Prístavy môžu mať charakter prístavov určených na verejné používanie (ďalej len „verejný prístav“) alebo prístavov určených na neverejné používanie (ďalej len „neverejný prístav“).

(4) Územie verejných prístavov vymedzuje ministerstvo po prerokovaní s príslušným okresným úradom a dotknutými obcami. O vymedzení územia verejných prístavov informuje prevádzkovateľov vodnej dopravy Štátna plavebná správa.

(5) Pozemky v území verejných prístavov môžu byť len vo vlastníctve štátu. Na prenechanie takého pozemku jeho správcom do nájmu sa vzťahujú osobitné predpisy.[2]) Stavby na prenajatých pozemkoch verejných prístavov možno uskutočňovať len so súhlasom ministerstva.

(6) Začatie alebo zastavenie prevádzky verejného prístavu zverejní jeho prevádzkovateľ v publikačnom prostriedku, ktorý vydáva ministerstvo.

(7) Užívatelia verejných prístavov sú povinní spravovať sa pokynmi, výzvami a príkazmi Štátnej plavebnej správy.

(8) Plavidlo, ktoré pripláva do verejného prístavu, vodca plavidla alebo jeho zástupca bezodkladne prihlási a pred odplávaním z verejného prístavu odhlási.

(9) Od ohlasovacej povinnosti sú oslobodené

a) plavidlá Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, plavidlá Ministerstva obrany Slovenskej republiky a plavidlá Colného riaditeľstva Slovenskej republiky,

b) plavidlá určené výlučne na službu vo verejnom prístave, ako je prístavný remorkér, zásobovacie plavidlo, plavidlo na zber odpadov,

c) záchranné plavidlá a požiarne plavidlá, ktoré plávajú na miesto plavebnej nehody alebo požiaru,

d) plavidlá, ktoré prepravujú cestujúcich podľa verejne vyhláseného cestovného poriadku.

(10) V prípade, že prevádzkovateľ plavidla nedodržiava vo verejnom prístave podmienky určené

na prevádzku plavidiel v prístavoch (§ 23) alebo podmienky určené Štátnou plavebnou správou, môže Štátna plavebná správa rozhodnúť o odstránení alebo vykázaní takého plavidla z verejného prístavu.

(11) Prevádzkovateľ plavidla (§ 23 ods. 1), ktoré prepravuje nebezpečný tovar, môže použiť verejný prístav len na základe povolenia Štátnej plavebnej správy a za podmienok v ňom určených. K plavidlám, ktoré prepravujú nebezpečný tovar, nemožno pristávať. Plavidlo, ktoré má v tlačnej zostave alebo vlečnej zostave plavidlo prepravujúce nebezpečný tovar, sa ihneď po pristátí musí od neho vzdialiť.

(12) Vo verejnom prístave nemožno

a) bezdôvodne používať zvukové a svetelné signálne prostriedky, ako sú lodné sirény, zvonce, signalizačné lampy, a iným spôsobom narúšať pokoj,

b) akýmkoľvek spôsobom znehodnotiť prístavné zariadenia, najmä záchranné zariadenia umiestnené na brehu,

c) používať verejný prístav na organizovanie zábavných podujatí a športových podujatí,

d) kúpať sa mimo vyhradených miest a vstupovať na zamrznuté vodné plochy,

e) odoberať štrk, piesok a iné naplaveniny z dna, ako aj ľad okrem prác, ktoré majú charakter údržby verejného prístavu,

f) chytať ryby.

(13) Z dôvodu všeobecného záujmu môže Štátna plavebná správa vydať aj iné zákazy ako tie, ktoré sú uvedené v predchádzajúcich odsekoch.

(14) Používanie verejných prístavov plavidlami podlieha úhrade. Úhradu za používanie verejného prístavu určuje a vyberá Štátna plavebná správa. Podrobnosti o používaní verejných prístavov a o vyberaní úhrady za používanie verejných prístavov plavidlami a určenie jej výšky ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(15) Výnimky z povinnosti platenia úhrady za používanie verejného prístavu vo výnimočných prípadoch povoľuje na základe žiadosti prevádzkovateľa plavidla ministerstvo formou rozhodnutia.

(16) Plavidlá prevádzkovateľa vodnej cesty pri výkone svojej činnosti môžu používať verejné prístavy bez úhrady.

(17) Neverejný prístav možno používať len na základe povolenia jeho prevádzkovateľa.

§ 6
Povinnosti prevádzkovateľa verejného prístavu

(1) Prevádzkovateľom verejného prístavu je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá zabezpečuje alebo vykonáva prevádzku verejného prístavu vo vlastnom mene.

(2) Prevádzkovateľ verejného prístavu v záujme dodržiavania podmienok bezpečnosti práce, plynulej a hospodárnej prevádzky je oprávnený vydávať pokyny pre užívateľov tohto prístavu.

(3) Prevádzkovateľ verejného prístavu je počas jeho výstavby a prevádzky povinný plniť požiadavky protipovodňovej ochrany, ktoré určí prevádzkovateľ vodnej cesty.

(4) Prevádzkovateľ verejného prístavu je povinný vyznačiť vodnú časť prístavu plavebnými znakmi podľa pokynov Štátnej plavebnej správy vrátane plavebných hĺbok. Vytvára podmienky na manipuláciu s nákladovými jednotkami kombinovanej dopravy,[3)] ktorými sú kontajnery, vymeniteľné nadstavby a iné prepravné jednotky.

(5) Prevádzkovateľ verejného prístavu môže v prístave zriadiť vrakovisko plavidiel len so súhlasom Štátnej plavebnej správy a splnením podmienok určených vodohospodárskym orgánom, orgánom ochrany životného prostredia a orgánom štátnej správy v odpadovom hospodárstve. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na neverejný prístav.

(6) Podrobnosti o používaní verejných prístavov ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

TRETIA ČASŤ
VODNÁ DOPRAVA

§ 7
Vodná doprava

(1) Vodnou dopravou sa rozumie súhrn činností, ktorými sa zabezpečuje preprava osôb a tovaru plavidlami na vodnej ceste.

(2) Vodná doprava môže mať charakter verejnej vodnej dopravy alebo neverejnej vodnej dopravy.

(3) Verejná vodná doprava je organizovaná preprava osôb (osobná lodná doprava) a tovaru pre cudziu potrebu (nákladná lodná doprava) po vodných cestách a v územných obvodoch verejných prístavov, ktorá sa vykonáva za úhradu.[4]) Osobná lodná doprava môže byť príležitostná alebo pravidelná.

(4) Vodná doprava uskutočňovaná len pre vlastnú potrebu, je neverejná. Ustanovenia tohto zákona sa s výnimkou § 8 až 21 primerane vzťahujú aj na neverejnú vodnú dopravu.

(5) Vykonávať verejnú vodnú dopravu môže podnikateľ [5]) na základe licencie, ktorú udeľuje ministerstvo (ďalej len „dopravca“).

(6) Verejná vodná doprava na vodnej ceste môže byť vnútroštátna alebo medzinárodná.

§ 8
Všeobecné povinnosti dopravcu

Dopravca je povinný

a) vykonávať verejnú vodnú dopravu podľa prepravného poriadku dopravcu (ďalej len „prepravný poriadok“),

b) vhodným spôsobom zverejniť začatie a skončenie vykonávania verejnej vodnej dopravy, prepravné podmienky a druh poskytovaných služieb,

c) zabezpečiť v rozsahu poskytovaných dopravných a súvisiacich činností ďalšie vybavenie plavidiel potrebné na prevádzku, údržbu, technickú kontrolu a kotvenie plavidiel a na starostlivosť o posádky plavidiel, o cestujúcich a o tovar,

d) vytvárať podmienky na prepravu nákladových jednotiek kombinovanej dopravy,

e) poistiť zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou plavidla a činnosťou posádky plavidla cestujúcim, odosielateľom, príjemcom a tretím osobám (§ 27).

§ 9
Osobitné povinnosti dopravcu

(1) Dopravca je povinný

a) vykonávať prepravu cestujúcich a tovaru s odbornou starostlivosťou a dbať o bezpečnosť a poriadok vo svojich zariadeniach a na plavidle,

b) vytvárať podmienky na prepravu detí, telesne postihnutých osôb, zrakovo postihnutých osôb, príručnej a cestovnej batožiny a domácich zvierat.[6])

(2) Používatelia verejnej vodnej dopravy majú na základe zmluvy o preprave právo na zabezpečenie riadneho priebehu prepravy, predovšetkým aby cestujúci a tovar boli prepravení na miesto určenia riadne a včas.

(3) Ak dopravca nemôže vykonať prepravu z dôvodu nedostatku miesta na plavidle, musí pre cestujúceho zabezpečiť po dohode s ním inú náhradnú dopravu a poskytnúť cestujúcemu primerané odškodnenie.

(4) Ak dopravca nemôže vykonať prepravu z meteorologických, hydrologických, technických alebo iných príčin, je povinný náležite informovať cestujúceho o odložení, zrušení alebo predčasnom skončení plavby a vykonať opatrenia na zmiernenie nepriaznivých dôsledkov, ktoré tým vznikli cestujúcemu, vrátane vrátenia cestovného.

(5) Ak v prípadoch podľa odsekov 3 a 4 dopravca zabezpečí náhradnú dopravu iným dopravným prostriedkom ako plavidlom, má cestujúci nárok na vrátenie rozdielu cestovného.

§ 10
Povinnosti cestujúceho

Cestujúci je povinný

a) správať sa tak, aby nenarúšal bezpečnú a riadnu prepravu ostatných cestujúcich, nepoškodzoval zariadenia plavidla slúžiace cestujúcim, neznečisťoval plavidlo, životné prostredie a priestory dopravcu určené cestujúcim a neobťažoval ostatných cestujúcich a členov posádky plavidla,

b) poslúchnuť pokyny a príkazy členov posádky plavidla alebo dispečera dopravcu, ktoré smerujú k zaisteniu jeho bezpečnosti a bezpečnosti ostatných cestujúcich alebo bezpečnosti a plynulosti prevádzky plavidla,

c) nastupovať na plavidlo a vystupovať z plavidla len v prístavoch, len keď plavidlo stojí a určený člen posádky plavidla dá na výstup pokyn; vystupovať z plavidla mimo prístavu možno v odôvodnených prípadoch len na pokyn člena posádky plavidla, ktorý sa postará o bezpečnosť cestujúceho,

d) zaplatiť cestovné,

e) zachovávať opatrnosť, starať sa o vlastnú bezpečnosť a zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť alebo obmedziť prevádzku plavidla a bezpečnosť osôb a tovaru,

f) dodržiavať dopravcom určené prepravné podmienky a zdržiavať sa len v priestoroch vyhradených pre cestujúcich.

§ 11
Prepravný poriadok

(1) Prepravný poriadok upravuje požiadavky, za ktorých sa prepravujú osoby, ich batožina a tovar vo verejnej vodnej doprave. V prepravnom poriadku sa uvedú najmä

a) podrobnosti zmluvy o preprave osôb a batožiny a zmluvy o preprave tovaru,[7])

b) rozsah prepravnej povinnosti,

c) požiadavky na odosielateľov tovaru.

(2) Dopravca, ktorý vykonáva osobnú a nákladnú verejnú vodnú dopravu, vydá prepravný

poriadok osobitne pre každú z nich.

(3) Prepravný poriadok sa vyhotovuje podľa vzorového prepravného poriadku, ktorý pre každý druh verejnej vodnej dopravy ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 12
Licencia

(1) Licenciu na vykonávanie verejnej vodnej dopravy (§ 7) možno udeliť

a) právnickej osobe so sídlom v Slovenskej republike, ak členovia jej štatutárneho orgánu sú spôsobilí na právne úkony, bezúhonní (§ 13) a aspoň jeden člen štatutárneho orgánu je odborne spôsobilý (§ 14),

b) fyzickej osobe, ktorá má trvalý pobyt v Slovenskej republike, je spôsobilá na právne úkony, bezúhonná a odborne spôsobilá; to sa vzťahuje aj na zodpovedného zástupcu,[8]) ak je ustanovený; žiadateľ nemusí spĺňať podmienku odbornej spôsobilosti, ak ju spĺňa jeho zodpovedný zástupca,

c) právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ak hlavným predmetom činnosti žiadateľa je preprava osôb a tovaru a žiadateľ v prípade medzinárodnej verejnej vodnej dopravy preukázal finančnú spôsobilosť (§ 20).

(2) Licencia sa udeľuje na neurčitú dobu alebo na určitú dobu. Platnosť licencie udelenej na určitú dobu zaniká uplynutím doby, na ktorú bola licencia udelená.

§ 13
Bezúhonnosť

(1) Za bezúhonného podľa tohto zákona sa považuje ten, kto nebol právoplatne odsúdený pre trestný čin spáchaný úmyselne alebo pre trestný čin spáchaný z nedbanlivosti za konanie súvisiace s činnosťou, na ktorú sa udeľuje licencia.

(2) Bezúhonnosť doloží

a) právnická osoba výpisom z registra trestov členov štatutárneho orgánu nie starším ako tri mesiace,

b) fyzická osoba výpisom z registra trestov nie starším ako tri mesiace a výpisom z registra trestov zodpovedného zástupcu, ak je ustanovený, nie starším ako tri mesiace.

§ 14
Odborná spôsobilosť dopravcu

(1) Odborná spôsobilosť dopravcu sa preukazuje osvedčením o odbornej spôsobilosti dopravcu, ktoré vydáva ministerstvo.

(2) Ministerstvo vydá osvedčenie o odbornej spôsobilosti dopravcu na základe návrhu skúšobnej komisie.

(3) Skúšobnú komisiu zriaďuje ministerstvo. Skúšobná komisia je troj- až päťčlenná vrátane predsedu. Predsedu a ostatných členov komisie vymenúva minister dopravy, pôšt a telekomunikácií.

(4) Uchádzač o osvedčenie o odbornej spôsobilosti dopravcu podá ministerstvu žiadosť, ktorá obsahuje doklad o

a) bezúhonnosti nie starší ako tri mesiace,

b) dosiahnutom vzdelaní,

c) odbornej praxi.

(5) Skúšobná komisia oznámi uchádzačovi o osvedčenie o odbornej spôsobilosti dopravcu termín konania skúšky do 30 dní od doručenia žiadosti.

(6) Skúšobná komisia môže navrhnúť ministerstvu vydanie osvedčenia o odbornej spôsobilosti bez vyskúšania uchádzačovi, ktorý má

a) vysokoškolské alebo úplné stredoškolské vzdelanie v odbore vodnej dopravy a

b) najmenej päť rokov praxe vo vodnej doprave.

(7) Proti výsledku skúšky nemožno podať opravný prostriedok.

(8) Podrobnosti o obsahu, rozsahu, priebehu skúšky a o forme osvedčenia o odbornej spôsobilosti dopravcu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 15
Žiadosť o udelenie licencie

(1) Žiadosť o udelenie licencie, ak ide o právnickú osobu, musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo, právnu formu, ako aj meno, priezvisko a trvalý pobyt osoby alebo osôb, ktoré sú jej štatutárnym orgánom,

b) identifikačné číslo, ak bolo pridelené,

c) výpis z obchodného registra nie starší ako dva mesiace,

d) osvedčenie o odbornej spôsobilosti aspoň jedného z členov štatutárneho orgánu.

(2) Žiadosť o udelenie licencie, ak ide o fyzickú osobu, musí obsahovať

a) meno, priezvisko, trvalý pobyt a rodné číslo žiadateľa,

b) meno, priezvisko, trvalý pobyt a rodné číslo zodpovedného zástupcu, ak je ustanovený,

c) obchodné meno, identifikačné číslo, ak bolo pridelené,

d) osvedčenie o jej odbornej spôsobilosti alebo osvedčenie odbornej spôsobilosti zodpovedného zástupcu, ak je ustanovený.

(3) Žiadosť právnickej osoby alebo fyzickej osoby o udelenie licencie musí ďalej obsahovať údaje

a) o vodnej ceste, na ktorej sa má vykonávať verejná vodná doprava,

b) vzťahujúce sa na druh verejnej vodnej dopravy a rozsah služieb poskytovaných v súvislosti s prepravou osôb a tovaru,

c) o druhu a počte prevádzkovaných plavidiel.

(4) Ministerstvo rozhodne o udelení licencie do 60 dní od doručenia žiadosti o udelenie licencie.

§ 16
Náležitosti licencie

(1) Licencia udelená právnickej osobe obsahuje

a) obchodné meno, sídlo, právnu formu, ako aj meno, priezvisko a trvalý pobyt osoby alebo osôb, ktoré sú jej štatutárnym orgánom,

b) identifikačné číslo, ak bolo pridelené.

(2) Licencia udelená fyzickej osobe obsahuje

a) meno, priezvisko, trvalý pobyt a rodné číslo fyzickej osoby, ktorá bude vykonávať verejnú vodnú dopravu, ako aj zodpovedného zástupcu, ak je ustanovený,

b) obchodné meno,

c) identifikačné číslo, ak bolo pridelené.

(3) Licencia udelená právnickej osobe alebo fyzickej osobe okrem údajov uvedených v odsekoch 1 a 2 obsahuje

a) označenie vodnej cesty, na ktorej je dopravca oprávnený vykonávať verejnú vodnú dopravu,

b) druh verejnej vodnej dopravy a rozsah služieb poskytovaných v súvislosti s prepravou osôb a tovaru,

c) dátum začatia vykonávania verejnej vodnej dopravy na vodnej ceste,

d) dobu, na ktorú sa licencia udeľuje.

§ 17
Zmena licencie

(1) Ministerstvo rozhodne o zmene licencie, ak sa zmenili údaje uvedené v žiadosti o udelenie licencie.

(2) Držiteľ licencie je povinný oznámiť ministerstvu všetky zmeny týkajúce sa údajov uvedených v žiadosti o udelenie licencie do 15 dní od vzniku týchto zmien.

§ 18
Odňatie licencie

(1) Ministerstvo môže licenciu odňať, ak jej držiteľ

a) porušuje povinnosti ustanovené týmto zákonom,

b) požiadal o odňatie licencie.

(2) Dôvodom odňatia licencie je aj strata finančnej spôsobilosti dopravcu.

§ 19
Zánik licencie

Licencia stráca platnosť

a) uplynutím doby, na ktorú bola udelená,

b) dňom zániku právnickej osoby, ktorá je držiteľom licencie,

c) uplynutím 30 dní od smrti fyzickej osoby, ktorá je držiteľom licencie,

d) dňom právoplatnosti rozhodnutia ministerstva o odňatí licencie,

§ 20
Medzinárodná verejná vodná doprava vykonávaná tuzemskými dopravcami

(1) Tuzemskí dopravcovia sú oprávnení vykonávať medzinárodnú verejnú vodnú dopravu, ak majú najmenej dvojročnú prax v tuzemskej verejnej vodnej doprave a sú finančne spôsobilí.

(2) Finančne spôsobilý je dopravca, ktorý má dostatočný čistý obchodný majetok[9]) na začatie podnikania v medzinárodnej verejnej vodnej doprave a na jeho pokračovanie. Za dostatočný sa

považuje čistý obchodný majetok, ak rozdiel medzi majetkom a záväzkami dopravcu dosahuje aspoň hodnotu vyjadrenú sumou 5000 eur na jedno plavidlo používané v medzinárodnej verejnej vodnej doprave alebo 100 eur na každé sedadlo alebo každú tonu najväčšej povolenej užitočnej hmotnosti plavidla.

(3) Finančná spôsobilosť dopravcu musí trvať po celý čas podnikania v medzinárodnej verejnej vodnej doprave.

(4) Podkladom na zistenie finančnej spôsobilosti je účtovná závierka[10]) dopravcu za uplynulé účtovné obdobie overená audítorom,[11]) ak ide o dopravcu účtujúceho v sústave podvojného účtovníctva. Ak ide o dopravcu účtujúceho v sústave jednoduchého účtovníctva, podkladom na zistenie finančnej spôsobilosti dopravcu je výkaz o majetku a záväzkoch a o výsledku hospodárenia.

(5) Finančnú spôsobilosť overuje ministerstvo z podkladov uvedených v odseku 4.

§ 21
Medzinárodná verejná vodná doprava vykonávaná zahraničnými dopravcami

(1) Zahraničný dopravca[12]) môže vykonávať verejnú vodnú dopravu na území Slovenskej republiky, ak má oprávnenie podnikať v medzinárodnej vodnej doprave podľa práva štátu, v ktorom má sídlo alebo trvalý pobyt.

(2) Zahraničný dopravca môže vykonať prepravu z územia cudzieho štátu na územie Slovenskej republiky alebo z územia Slovenskej republiky na územie cudzieho štátu, alebo medzi prístavmi na území Slovenskej republiky na základe licencie vydanej orgánom štátu, v ktorom má sídlo alebo trvalý pobyt, ak z medzinárodných dohôd nevyplýva inak. Na prepravu medzi prístavmi na území Slovenskej republiky sa vyžaduje predchádzajúce povolenie ministerstva. Povolenie možno udeliť na jednorazovú prepravu alebo na opakovanú prepravu určením počtu prepráv alebo určením času, počas ktorého možno vykonať neobmedzený počet prepráv.

(3) Licenciu zahraničných dopravcov vydanú orgánmi cudzích štátov možno uznať len na základe reciprocity.

ŠTVRTÁ ČASŤ
PLAVIDLÁ

§ 22
Spôsobilosť plavidiel

(1) Plavidlá musia svojimi vlastnosťami vyhovovať pravidlám bezpečnosti prevádzky plavidla, pravidlám prepravy nebezpečných tovarov a podmienkam na vodnej ceste.

(2) Plavidlá s výnimkou malých plavidiel musia byť postavené v súlade s pravidlami na stavbu lodí a v prípade, že podliehajú klasifikácii (§ 32), musia byť klasifikované právnickou osobou poverenou ministerstvom (ďalej len „klasifikačná organizácia“).

(3) Prehliadky plavidiel vykonáva Štátna plavebná správa na účel overenia ich spôsobilosti na prevádzku plavidiel pri vydaní lodného osvedčenia (§ 28 ods. 7), predĺženia jeho platnosti alebo pri vydaní osobitného povolenia na prevádzku plavidla.

(4) Prevádzka plavidla evidovaného v zahraničí sa na vodných cestách a v prístavoch Slovenskej republiky uskutočňuje na základe medzinárodných zmlúv alebo so súhlasom a za podmienok určených Štátnou plavebnou správou.

(5) Štátna plavebná správa je v záujme bezpečnosti prevádzky plavidla oprávnená vyhlásiť jej dočasné zastavenie alebo obmedzenie. O dočasnom zastavení alebo obmedzení tejto prevádzky Štátna plavebná správa včas upovedomí užívateľov vodných ciest a prístavov. Štátna plavebná správa zruší dočasné zastavenie alebo obmedzenie prevádzky plavidiel, ak pominú dôvody na jej dočasné zastavenie alebo obmedzenie.

(6) Nebezpečné tovary možno dopravovať vodnou cestou plavidlami spĺňajúcimi podmienky medzinárodnej dohody o preprave nebezpečných tovarov po vnútrozemských vodných cestách, ktorou je Slovenská republika viazaná, a pod dozorom Štátnej plavebnej správy.

(7) Pravidlá bezpečnosti prevádzky plavidla po vnútrozemských vodných cestách Slovenskej republiky a pravidlá prepravy nebezpečných tovarov po vnútrozemských vodných cestách ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(8) Na malé plavidlá sa primerane vzťahujú odseky 3 až 5.

§ 23
Povinnosti prevádzkovateľa plavidla

(1) Prevádzkovateľom plavidla je jeho vlastník alebo ten, kto vykonáva prevádzku plavidiel vo vlastnom mene na základe zmluvy s vlastníkom plavidla alebo na inom právnom podklade.

(2) Za riadny stav plavidla a spôsobilosť plavidla na prevádzku zodpovedá jeho prevádzkovateľ. Prevádzkovateľ plavidla zodpovedá najmä za to, že plavidlo nebude svojimi vlastnosťami ohrozovať plynulosť a bezpečnosť prevádzky plavidla a životné prostredie. Prevádzkovateľ plavidla môže využívať plavidlo len na účel uvedený v lodnom osvedčení.

(3) Pred uvedením plavidla do prevádzky alebo pri zmene jeho určenia je prevádzkovateľ plavidla povinný preukázať sa dokladom o klasifikácii plavidla (§ 32 ods. 3) a požiadať Štátnu plavebnú správu o vykonanie prehliadky plavidla na vydanie lodného osvedčenia alebo osobitného povolenia na prevádzku plavidla. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na dovezené plavidlo postavené alebo zrekonštruované v cudzine; okrem toho je prevádzkovateľ plavidla povinný preukázať, že plavidlo bolo prepustené do príslušného colného režimu. Táto povinnosť sa nevzťahuje na malé plavidlá, ktoré nie sú evidované (§ 24 ods. 3).

(4) Pri plávajúcich strojoch s ťažobným zariadením je jeho prevádzkovateľ povinný preukázať sa aj povolením typu takého zariadenia vydaným Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.[13])

(5) Prevádzkovateľ plavidla je povinný plavidlo trvalo vyradené z prevádzky a z ústrednej evidencie plavidiel podľa § 24 ods. 5

a) odstrániť alebo

b) naložiť s ním podľa vlastného rozhodnutia tak, aby neprekážalo a neznečisťovalo životné prostredie, alebo

c) umiestniť ho na vyhradené miesto určené Štátnou plavebnou správou,

prevádzkovateľ vyradeného plavidla sa však týmto nezbavuje zodpovednosti za škodu, ktorá v tejto súvislosti môže vzniknúť.

(6) Prevádzkovateľ plavidla je povinný pri vykonávaní prevádzky plavidla zabezpečiť ochranu života a zdravia členov posádky plavidla a prepravovaných osôb, ochranu majetku a životného prostredia.

(7) Prevádzkovateľ plavidla je v záujme bezpečnosti a plynulosti prevádzky plavidla a zachovania

poriadku vo vnútrozemskej plavbe na vodných cestách a v prístavoch povinný dodržiavať pravidlá bezpečnosti prevádzky plavidla, prístavný poriadok pre verejné prístavy a pravidlá prepravy nebezpečných tovarov.

§ 24
Ústredná evidencia plavidiel

(1) Ústredná evidencia plavidiel (ďalej len „evidencia plavidiel“) je verejne prístupný zoznam plavidiel, ktorý vedie Štátna plavebná správa. Do evidencie plavidiel sa o plavidle zapisujú tieto údaje:

a) vlastník plavidla,

b) prevádzkovateľ plavidla,

c) poznávacie značky plavidla,

d) druh plavidla, oblasť jeho prevádzky na vodnej ceste a účel, na ktorý je plavidlo určené,

e) technické údaje o plavidle, ako napríklad rozmery, užitočná hmotnosť, pri osobných lodiach najväčší povolený počet cestujúcich,

f) dátum zápisu alebo výmazu plavidla z evidencie plavidiel.

(2) Pri uvedení plavidla do prevádzky zapíše Štátna plavebná správa plavidlo do evidencie plavidiel a pridelí mu poznávacie značky.

(3) Do evidencie plavidiel sa zapisujú plavidlá, ktorých celková hmotnosť vrátane povolenej užitočnej hmotnosti presahuje 1000 kg alebo výkon pohonného strojového zariadenia je väčší ako 4 kW, alebo plocha plachiet je väčšia ako 12 m^2.

(4) Do evidencie plavidiel možno zapísať plavidlá, ktoré sú vo vlastníctve právnických osôb alebo fyzických osôb, ktoré majú sídlo alebo trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a nie sú evidované v cudzích štátoch.

(5) Výmaz plavidla z evidencie plavidiel vykoná Štátna plavebná správa len na základe žiadosti vlastníka plavidla alebo v prípade, keď Štátna plavebná správa rozhodla o jeho trvalom vyradení z prevádzky.

§ 25
Používanie vlajok a štandardy prezidenta

(1) Plavidlá zapísané do evidencie plavidiel majú právo používať štátnu vlajku Slovenskej republiky.[14])

(2) Štátna vlajka Slovenskej republiky sa vztyčuje vždy rozvinutá na vlajkový stožiar umiestnený na korme plavidla. Štátna vlajka Slovenskej republiky môže byť vztýčená len v čase od východu do západu slnka.

(3) V prípade vyhlásenia štátneho smútku sa štátna vlajka Slovenskej republiky vztyčuje na pol žrde.

(4) Pri úmrtí člena posádky plavidla alebo cestujúceho na plavidle sa štátna vlajka Slovenskej republiky vztyčuje na pol žrde, najviac však počas troch za sebou nasledujúcich dní.

(5) Ak zomrel člen posádky plavidla na pevnine a plavidlo sa nachádza v prístave, kde k úmrtiu došlo, patrí zosnulému rovnaká pocta štátnou vlajkou Slovenskej republiky ako pri úmrtí na plavidle.

(6) Na plavidle, na ktorom sa nachádza prezident Slovenskej republiky, musí byť vztýčená aj štandarda prezidenta Slovenskej republiky.

(7) Štandarda prezidenta Slovenskej republiky sa vztyčuje na vrchol predného stožiara a musí byť vztýčená po celý čas prítomnosti prezidenta Slovenskej republiky na plavidle.

(8) Plavidlá, ktoré sú registrované mimo územia Slovenskej republiky a ktoré sa plavia po vodných cestách Slovenskej republiky, používajú vlajku štátu svojej registrácie, ktorá je umiestnená na korme plavidla.

(9) Plavidlá s vlastným strojovým pohonom, ktoré sú registrované mimo územia Slovenskej republiky s výnimkou športových a rekreačných plavidiel, ktoré sa plavia po vodných cestách Slovenskej republiky, používajú štátnu vlajku Slovenskej republiky na čele plavidla alebo na čele zostavy plavidiel tak, aby štátna vlajka Slovenskej republiky bola viditeľná zo všetkých strán.

(10) Ak je spolu so štátnou vlajkou Slovenskej republiky na jednom stožiari vztýčená aj iná vlajka alebo zástava, táto zástava nesmie byť svojimi rozmermi väčšia ako štátna vlajka Slovenskej republiky.

(11) Ak sú na plavidle použité vlajky slúžiace na vlajkovú výzdobu alebo na medzinárodný vlajkový signálny kód, tieto vlajky nemôžu byť umiestnené vedľa štátnej vlajky alebo umiestnené spôsobom, ktorý by znemožnil viditeľnosť alebo rozpoznateľnosť štátnej vlajky.

§ 26
Ciachovanie plavidla

(1) Pred uvedením plavidla do prevádzky sa musí plavidlo ciachovať. Ciachovaním plavidla sa rozumie určenie užitočnej hmotnosti plavidla v závislosti od jeho ponoru, vyznačenie ponorových stupníc, nákladovej značky a najvyššieho prípustného ponoru.

(2) Ciachovaniu podliehajú všetky plavidlá, ktorých výtlak presahuje 100 m^3.

(3) Ciachovanie plavidla vykonáva Štátna plavebná správa v prípade novovyrobených plavidiel na základe žiadosti výrobcu plavidla alebo v prípade plavidiel už zaradených do prevádzky, ktoré sú registrované v Slovenskej republike alebo sú registrované mimo územia Slovenskej republiky, ak sú členmi Dohovoru o ciachovaní lodí vnútrozemskej plavby,[15]) na základe žiadosti prevádzkovateľa plavidla. K žiadosti o ciachovanie plavidla žiadateľ predloží

a) ciachový preukaz, ak už bol predtým vydaný,

b) údaje o zložení a počte členov posádky plavidla,

c) zoznam predmetov patriacich do výstroja plavidla, ako aj zoznam zásob s uvedením ich približnej hmotnosti,

d) výkres plavidla (generálny plán),

žiadateľ ciachovania plavidla pristaví prázdne plavidlo na stanovište, ktoré určí Štátna plavebná správa, a poskytne súčinnosť pracovníkom Štátnej plavebnej správy podľa ich pokynov. Dokladom o ciachovaní plavidla je ciachový preukaz (§ 28 ods. 9).

(4) Na obidvoch bokoch plavidla sa vyznačujú ciachové značky. Zreteľnosť a viditeľnosť ciachových značiek vrátane ponorových stupníc alebo nákladovej značky udržuje prevádzkovateľ plavidla a počas plavby vodca plavidla.

(5) Plavidlá sa musia podrobiť ciachovaniu

a) po uplynutí doby platnosti ciachového preukazu podľa § 28 ods. 9,

b) do troch mesiacov po dokončení väčšej opravy alebo prestavby,

c) ak sú dôvodné pochybnosti o správnosti údajov uvedených v ciachovom preukaze.

(6) Podrobnosti o ciachovaní plavidla, ktoré podlieha ciachovaniu, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 27
Poistenie zodpovednosti

(1) Plavidlo, ktoré je zapísané do evidencie plavidiel, možno prevádzkovať na vodnej ceste len s uzavretým poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou plavidla. Zmluvu o poistení je povinný uzatvoriť prevádzkovateľ plavidla ešte pred začatím prevádzky plavidla. Poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou plavidla sa vzťahuje na poistenie posádky, cestujúcich, tovaru a škôd spôsobených tretím osobám.

(2) Poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou plavidla uzavreté jeho prevádzkovateľom musí trvať po celú dobu evidencie plavidla.

§ 28
Lodné listiny

(1) Plavidlo musí mať počas prevádzky lodné listiny.

(2) Na plavidle s vlastným pohonom, s výnimkou malých plavidiel, musia byť tieto lodné listiny:

a) lodné osvedčenie alebo osobitné povolenie na prevádzku plavidla,

b) ciachový preukaz,

c) zoznam posádky plavidla; na osobných lodiach, ktoré vykonávajú medzinárodnú plavbu, aj zoznam cestujúcich,

d) lodný denník,

e) strojný denník,

f) denník o odovzdávaní odpadov a iných nebezpečných tovarov na miestach zberu.

(3) Okrem lodných listín podľa odseku 2 musí byť na plavidle,

a) ak má vysielaciu rádiovú stanicu, povolenie na jej zriadenie a prevádzkovanie a denník rádiokomunikačnej služby,

b) podľa druhu zabudovaného vyhradeného technického zariadenia revízna kniha parného kotla, tlakovej nádoby, zdvíhacieho zariadenia a revízna správa elektrického zariadenia,

c) doklad o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou plavidla,

d) v prípade, ak plavidlo vykonáva medzinárodnú verejnú vodnú dopravu a prepravuje aj tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu, osvedčenie o vhodnosti plavidla na prevoz tovarov s colnými uzáverami, ak je takým zariadením vybavené.

(4) Pri udeľovaní alebo odnímaní povolenia na zriaďovanie, prevádzkovanie alebo prechovávanie vysielacej rádiovej stanice sa postupuje podľa osobitného predpisu.[16])

(5) Vodca plavidla alebo prevádzkovateľ plavidla je povinný na požiadanie predložiť Štátnej plavebnej správe lodné listiny podľa odsekov 2 a 3.

(6) Lodné listiny zahraničných plavidiel vydané orgánmi cudzích štátov na prevádzku plavidla na vodných cestách Slovenskej republiky možno uznať len na základe podmienok ustanovených

v medzinárodných zmluvách.

(7) Lodné osvedčenie je lodná listina, ktorou sa preukazuje spôsobilosť plavidla na plavbu. Vydáva ho Štátna plavebná správa. Plávajúcemu zariadeniu s náveternou plochou väčšou ako 10 m^2 zároveň vydá povolenie na státie, v ktorom sú upravené podmienky a miesto státia plávajúceho zariadenia. Lodné osvedčenie a povolenie na státie sa vydáva na dobu určitú, najviac na päť rokov.

(8) Osobitné povolenie na prevádzku plavidla je krátkodobo platná lodná listina, ktorá nahrádza lodné osvedčenie. Vydáva ho Štátna plavebná správa na základe žiadosti prevádzkovateľa plavidla na dobu nevyhnutne potrebnú na uskutočnenie jednotlivej plavby, spravidla skúšobnej.

(9) Ciachový preukaz je lodná listina potvrdzujúca rozmery a užitočnú hmotnosť plavidla. Vydáva ho Štátna plavebná správa na dobu určitú, najviac na päť rokov.

(10) Zoznam posádky plavidla je lodná listina, ktorá obsahuje údaje o osobách, ktoré tvoria posádku plavidla. V prípade, že sa na plavidle nachádzajú aj rodinní príslušníci člena posádky plavidla, zapisujú sa do zoznamu posádky plavidla ako cestujúci.

(11) Lodný denník je lodná listina, do ktorej sa denne zapisujú všetky dôležité údaje týkajúce sa plavebného vedenia plavidla a všetky závažné udalosti, ktoré sa prihodili počas plavby alebo státia plavidla, vrátane poveternostných údajov.

(12) Strojný denník je lodná listina, do ktorej sa zapisujú všetky záznamy o činnosti hlavných a pomocných strojov a kotlov, o spotrebe pohonných látok a iných prevádzkových hmôt, o závadách a poškodení strojového a palubného zariadenia, lodného trupu a opravách na nich vykonaných, o výmenách strojnej posádky, o meteorologických pozorovaniach významných pre chod strojov, ako aj ďalšie dôležité záznamy o strojovom zariadení plavidla.

(13) Preukaz technickej spôsobilosti je listina, ktorou sa osvedčuje, že plavidlo spĺňa podmienky technickej spôsobilosti na plavbu. Vydáva ho klasifikačná organizácia na dobu určitú, najviac na päť rokov.

§ 29
Člen posádky plavidla

(1) Člen posádky plavidla je fyzická osoba vykonávajúca práce súvisiace s prevádzkou plavidla, ktorá musí byť zdravotne spôsobilá a musí mať služobnú lodnícku knižku vydanú Štátnou plavebnou správou.

(2) Člen posádky plavidla musí byť odborne spôsobilý podľa § 30 ods. 1.

(3) Minimálny počet členov posádky plavidla určuje osobitne pre každý druh plavidla Štátna plavebná správa a zapisuje ho do lodného osvedčenia. Minimálnym počtom členov posádky plavidla sa rozumie taký počet členov posádky plavidla, ktorý je potrebný na bezpečné ovládanie plavidla za normálnych prevádzkových podmienok.

(4) Ďalším členom posádky plavidla nad rámec určený minimálnym počtom členov posádky plavidla môže byť aj ďalšia osoba, ktorá je zdravotne spôsobilá a poučená prevádzkovateľom plavidla v rozsahu potrebnom na výkon pomocných činností na plavidle.

§ 30
Odborná spôsobilosť člena posádky plavidla

(1) Odbornou spôsobilosťou člena posádky plavidla sa rozumie súhrn teoretických vedomostí,

praktických skúseností a znalostí všeobecne záväzných právnych predpisov.

(2) Vydanie preukazu odbornej spôsobilosti Štátnou plavebnou správou je podmienené úspešným vykonaním štátnej skúšky pred komisiou Štátnej plavebnej správy.

(3) Náklady spojené s absolvovaním teoretickej a praktickej výučby a s vykonaním skúšky uhrádza žiadateľ o preukaz odbornej spôsobilosti.

(4) Z členov posádky plavidla musí odbornú spôsobilosť preukázať

a) kapitán, vodca plavidla, vodca plávajúceho stroja a vodca prievoznej lode,

b) kormidelník,

c) lodný strojník.

(5) Preukaz odbornej spôsobilosti člena posádky plavidla, ktorý nebol vydaný v Slovenskej republike, možno uznať len na základe podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve, ktorou je Slovenská republika viazaná.[17])

(6) Ak to vyžadujú medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, musí mať člen posádky plavidla okrem preukazu odbornej spôsobilosti aj ďalšie listiny, ako je zdravotný preukaz, osvedčenie na obsluhu radaru, osvedčenie na obsluhu plynových zariadení a podobne.

(7) Podrobnosti o kvalifikačných predpokladoch a o overovaní odbornej spôsobilosti člena posádky plavidla ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 31
Odborná spôsobilosť na prevádzku malých plavidiel

(1) Prevádzku malých plavidiel môže vykonávať len fyzická osoba – vodca malého plavidla, ktorá získala na túto činnosť osvedčenie o odbornej spôsobilosti na prevádzku malých plavidiel (ďalej len „preukaz vodcu malého plavidla“), alebo podnikateľ prostredníctvom fyzických osôb, ktoré sú držiteľmi preukazu vodcu malého plavidla.

(2) Na vodcu malého plavidla sa primerane vzťahuje § 30 ods. 1 až 3.

(3) Podrobnosti o kvalifikačných predpokladoch a o overovaní odbornej spôsobilosti vodcu malého plavidla ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

PIATA ČASŤ
KLASIFIKÁCIA PLAVIDIEL A VYHRADENÉ TECHNICKÉ ZARIADENIA

§ 32
Klasifikácia plavidiel

(1) Klasifikácia plavidla je jeho zaradenie do klasifikačnej triedy podľa pravidiel na klasifikáciu. Klasifikácia plavidla sa vykonáva počas stavby a prevádzky plavidla.

(2) Klasifikáciu plavidiel vnútrozemskej plavby vrátane odborného technického dozoru s výnimkou malých plavidiel vykonáva klasifikačná organizácia. Schvaľuje typovú a technickú dokumentáciu na stavbu a rekonštrukciu plavidiel s výnimkou malých plavidiel a vykonáva technický dozor nad stavbou a prevádzkou plavidiel. Pravidlá na klasifikáciu a stavbu lodí vydáva klasifikačná organizácia po predchádzajúcom schválení ministerstvom.

(3) Zaradenie plavidla do klasifikačnej triedy, zmeny a obnovenie klasifikačnej triedy vykonáva klasifikačná organizácia na základe výsledkov prehliadky plavidla. O zaradení plavidla do klasifikačnej triedy vydá klasifikačný preukaz plavidla.

(4) Povinnej klasifikácii podliehajú

a) samohybné lode s pohonom s výkonom hlavných strojov 40 kW a viac,

b) nesamohybné lode s modulom súčinu hlavných rozmerov (dĺžka x šírka x výška boku) väčším ako 100 m^3,

c) plavidlá špeciálneho určenia, ako sú prievozné lode, plávajúce stroje, plávajúce zariadenia, lode prepravujúce nebezpečný tovar a podobne, s dĺžkou väčšou ako 20 m,

d) malé plavidlá do dĺžky 20 m určené na prepravu viac ako 12 cestujúcich alebo určené na vlečenie, tlačenie alebo vedenie bočne zviazanej zostavy,

e) rekreačné plavidlá akéhokoľvek typu bez ohľadu na spôsob pohonu s dĺžkou trupu od 2,5 m do 24 m určené na športové účely.

(5) V rámci klasifikácie je plavidlo zatriedené do klasifikačnej triedy podľa druhu plavidla, konštrukčného vyhotovenia, technicko-prevádzkových vlastností a plavebnej zóny alebo oblasti, na ktorú je plavidlo určené. Priznaná klasifikačná trieda plavidla je vyznačená v klasifikačnom certifikáte, ktorým je preukaz technickej spôsobilosti, klasifikačný preukaz triedy malého a rekreačného plavidla, podľa pravidiel na klasifikáciu a stavbu lodí.

(6) Odborný technický dozor zahŕňa plavidlá podľa odseku 4, kontajnery, vymeniteľné nadstavby a prepravu nebezpečných tovarov vo vodnej doprave podľa § 22 ods. 1. Odborný technický dozor nad plavidlami sa vykonáva počas stavby a v plavebnej prevádzke.

(7) Plavidlo postavené v zahraničí pod dozorom zahraničnej klasifikačnej organizácie, ktorá nie je notifikovaná v súlade so smernicami Rady Európskeho hospodárskeho spoločenstva, môže byť zaevidované a prevádzkované na vodných cestách Slovenskej republiky len vtedy, ak na žiadosť prevádzkovateľa plavidla bola vykonaná mimoriadna prehliadka technickej a prevádzkovej spôsobilosti za účasti poverenej klasifikačnej organizácie a Štátnej plavebnej správy s kladným výsledkom a je mu priznaná klasifikačná trieda.

(8) Pred uvedením plavidla do prevádzky vrátane plavidla postaveného v zahraničí pod dozorom zahraničnej klasifikačnej organizácie sa vykoná overenie technickej a prevádzkovej spôsobilosti plavidla vrátane jeho vyskúšania pred komisiou, v ktorej sú zástupcovia Štátnej plavebnej správy poverenej klasifikačnej organizácie; v prípade jeho vybavenia ťažobnými zariadeniami aj Hlavným banským úradom a v špecifických prípadoch, ako sú nebezpečné tovary, tlakové zariadenia, plynové zariadenia, elektrické zariadenia a podobne, aj ďalších oprávnených expertov.

(9) Klasifikačná organizácia spolupracuje so Štátnou plavebnou správou, s Úradom pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky a so zahraničnými klasifikačnými organizáciami.

(10) Klasifikačná organizácia schvaľuje aj typy kontajnerov a vymeniteľných nadstavieb a dozerá na ich výrobu.

§ 33
Vyhradené technické zariadenia

(1) Vyhradené technické zariadenia sú tlakové, plynové, elektrické a zdvíhacie zariadenia s vyššou mierou ohrozenia[18]) na plavidlách a v prístavoch, ktoré slúžia na zabezpečovanie vodnej dopravy.

(2) Odborné prehliadky a odborné skúšky vyhradených technických zariadení (ďalej len „inšpekčná činnosť“) môžu vykonávať právnické osoby alebo fyzické osoby, ktoré sú držiteľmi osvedčenia odbornej spôsobilosti podľa osobitných predpisov.[19])

ŠIESTA ČASŤ
PLAVEBNÁ NEHODA

§ 34
Plavebná nehoda

(1) Plavebná nehoda je udalosť, ktorá sa stala počas prevádzky plavidla alebo v príčinnej súvislosti s ňou a má za následok poškodenie alebo zničenie plavidla, jeho súčasti alebo výstroja, poškodenie alebo zničenie prepravovaného tovaru, ak tieto následky nevyplynuli z povahy samotného nákladu, poškodenie vodnej cesty alebo stavieb na nej alebo spôsobenie ujmy na zdraví či smrť.

(2) Každý, kto zistí ohrozenie bezpečnosti prevádzky plavidla, je povinný bezodkladne vykonať opatrenia na zabránenie hroziacemu nebezpečenstvu, ak tým nevystavuje vážnemu ohrozeniu svoje zdravie alebo život. V prípade, že nemôže konať uvedeným spôsobom, je povinný o hroziacom nebezpečenstve bezodkladne upovedomiť Štátnu plavebnú správu, Zbor požiarnej ochrany, Policajný zbor, prevádzkovateľa plavidla a prevádzkovateľa vodnej cesty.

(3) Vodca plavidla alebo prevádzkovateľ plavidla, ako aj osoby poverené hliadkou alebo dohľadom nad nimi sú povinné Štátnej plavebnej správe bezodkladne ohlásiť vzniknutú plavebnú nehodu a riadiť sa podľa jej pokynov. V prípade, že v dôsledku plavebnej nehody došlo k poškodeniu vodnej cesty, zariadení prístavu alebo k znečisteniu vody alebo ohrozeniu jej kvality, sú povinné nahlásiť to aj prevádzkovateľovi vodnej cesty alebo prevádzkovateľovi prístavu a príslušnému vodohospodárskemu orgánu. Pri vzniku úrazu treba plavebnú nehodu ohlásiť aj orgánom inšpekcie práce a pri vzniku požiaru aj okresnému úradu. Povinnosť nahlásiť plavebnú nehodu nevzniká, ak škoda vznikla len na plavidle a nepresahuje hodnotu 50 000 Sk.

(4) Ak je zrejmé, že ide o závažné následky plavebnej nehody tým, že vznikla škoda veľkého rozsahu podľa osobitného predpisu,[20]) ako je požiar alebo ublíženie na zdraví viacerých osôb, ťažká ujma na zdraví alebo smrť, je vodca plavidla povinný nahlásiť takúto plavebnú nehodu útvaru Policajného zboru.

(5) Odborné vyšetrenie plavebnej nehody vykonáva Štátna plavebná správa. Vodca alebo prevádzkovateľ plavidla a osoby nachádzajúce sa na plavidle sú povinné poskytnúť jej náležitú súčinnosť a riadiť sa jej pokynmi. Štátna plavebná správa spolupracuje pri vyšetrovaní plavebnej nehody podľa jej charakteru s príslušným Obvodným banským úradom, vodohospodárskym orgánom, Inšpekciou životného prostredia, Inšpektorátom práce, Zborom požiarnej ochrany a útvarom Policajného zboru.

(6) Vodca alebo prevádzkovateľ plavidla, ako aj osoby poverené hliadkou alebo dohľadom nad nimi sú povinné bezodkladne predložiť príslušným orgánom uvedeným v odseku 5 všetky písomné náležitosti súvisiace so vznikom, s priebehom a následkami plavebnej nehody.

(7) Vodca plavidla alebo prevádzkovateľ plavidla je povinný nahlásiť plavebnú nehodu príslušnému útvaru Policajného zboru. Ohlásenie plavebnej nehody príslušnému útvaru Policajného zboru sa vzťahuje aj na Štátnu plavebnú správu, ak plavebnú nehodu zistila pri výkone štátneho odborného dozoru.

(8) Po skončení vyšetrovania plavebnej nehody vydá Štátna plavebná správa správu o výsledkoch vyšetrovania plavebnej nehody, ktorej súčasťou sú opatrenia na predchádzanie plavebným nehodám.

(9) Ak plavebná nehoda vznikla na plavidle, ktoré prepravuje tovar, ktorý je pod colným dohľadom, je vodca plavidla prípadne prevádzkovateľ plavidla povinný ohlásiť túto skutočnosť

najbližšiemu colnému úradu. Pri dodatočnom zistení uvedených skutočností má túto povinnosť aj Štátna plavebná správa.

§ 35
Plavebná nehoda plavidiel ozbrojených síl

Na plavebné nehody plavidiel ozbrojených síl,[21]) Policajného zboru, civilnej ochrany a colných orgánov sa ustanovenie § 34 vzťahuje len v prípade, ak pri plavebnej nehode takéto plavidlo poškodilo iné plavidlo alebo súčasti vodnej cesty. V týchto prípadoch sa § 34 použije primerane s tým, že odborné prešetrenie plavebných nehôd vykonáva spoločná komisia vytvorená zo zástupcov Štátnej plavebnej správy a zo zástupcov ozbrojených síl, Policajného zboru, civilnej ochrany a colných orgánov.

§ 36
Spoločná havária

(1) Ak vzniknú na plavidle, prepravnom alebo tovare škody tým, že sa úmyselne a účelovo vykonajú mimoriadne opatrenia potrebné na záchranu majetkových hodnôt pozostávajúcich z plavidla, prepravného a tovaru, takto vzniknutú škodu znáša prevádzkovateľ plavidla, prepravca a majiteľ tovaru pomerne podľa hodnoty plavidla, prepravného a tovaru.

(2) Určenie výšky náhrad a rozdelenie príspevkov (dispaš) jednotlivým účastníkom škôd podľa odseku 1 vykoná fyzická osoba (dispašér) v sídle prevádzkovateľa plavidla. Dispašér zostaví veriteľskú a dlžnícku podstatu s prepočtom konkrétnych podielov pripadajúcich jednotlivým účastníkom škôd.

SIEDMA ČASŤ
ŠTÁTNA SPRÁVA, ŠTÁTNY ODBORNÝ DOZOR A SANKCIE

§ 37
Orgány štátnej správy

(1) Orgánmi štátnej správy pre vnútrozemskú plavbu a prístavy sú:

a) Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky ako ústredný orgán štátnej správy Slovenskej republiky pre vnútrozemskú plavbu a prístavy,

b) Štátna plavebná správa, ktorá je podriadená ministerstvu.

(2) Štátna plavebná správa je rozpočtová organizácia so sídlom v Bratislave.

(3) Štátnu plavebnú správu riadi a za jej činnosť zodpovedá riaditeľ Štátnej plavebnej správy, ktorého vymenováva a odvoláva minister dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky.

§ 38
Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky

Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky

a) určuje koncepciu rozvoja vnútrozemskej plavby, prístavov a vodných ciest a v spolupráci s Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky zabezpečuje jej uskutočňovanie v súlade so zámermi štátnej dopravnej politiky,

b) zastupuje Slovenskú republiku vo veciach vnútrozemskej plavby pri styku s medzinárodnými organizáciami pôsobiacimi v oblasti vnútrozemskej plavby,

c) schvaľuje pravidlá na klasifikáciu a stavbu lodí, kontajnerov a vymeniteľných nadstavieb,

d) dáva súhlas na zriadenie prístavov a vymedzuje ich územie,

e) udeľuje výnimky z povinnosti platenia úhrady za používanie verejného prístavu na základe žiadosti prevádzkovateľa plavidla,

f) poveruje právnické osoby na vykonávanie klasifikácie plavidiel, kontajnerov a vymeniteľných nadstavieb (§ 22 ods. 2),

g) udeľuje a odníma povolenie na účasť zahraničných dopravcov vo vnútroštátnej vodnej doprave (§ 21 ods. 2),

h) udeľuje a odníma licenciu na vykonávanie verejnej vodnej dopravy,

i) vydáva osvedčenie o odbornej spôsobilosti dopravcu,

j) povoľuje výnimky na prepravu nebezpečných tovarov, ak použitie určeného plavidla, materiálov, zariadení alebo konštrukčných postupov nespĺňajú podmienky medzinárodnej dohody, ktorou je Slovenská republika viazaná; povolenie výnimky oznámi ministerstvo Štátnej plavebnej správe, ktorá ho zaznamená do lodného osvedčenia, a v prípade jednorazovej prepravy vydá osobitné povolenie na prepravu nebezpečného tovaru s obmedzenou platnosťou,

k) je odvolacím orgánom vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodla Štátna plavebná správa.

§ 39
Štátna plavebná správa

(1) Štátna plavebná správa

a) vykonáva štátny odborný dozor nad
   1. správou a údržbou vodných ciest a prístavov,
   2. prevádzkou plavidiel na vodných cestách a v prístavoch,
   3. odbornou spôsobilosťou členov posádok plavidiel a obsluhy plavebných komôr,
   4. spôsobilosťou plavidiel s výnimkou ťažobných zariadení podľa osobitného predpisu;[22]) v prípade plavidiel trvalo vyradených z prevádzky podľa § 23 ods. 5 vykonáva dozor nad ich odstránením,
   5. dodržiavaním pravidiel bezpečnosti vnútrozemskej plavby,

b) rozhoduje o
   1. odstránení plavidla z vodnej cesty alebo prístavu,
   2. zriadení požičovní malých plavidiel,
   3. povolení státia plávajúcich zariadení na vodných cestách alebo vo verejných prístavoch,

c) dáva súhlas na
   1. výkon činností na vodnej ceste (§ 4),
   2. zriadenie odstavných miest na vodnej ceste pre plavidlá vyradené z prevádzky,
   3. stavbu malého plavidla,
   4. výstavbu vodných ciest a prístavov a stavieb zasahujúcich do vodných ciest,[23])

d) určuje podmienky prevádzky plavidiel na vodných cestách a vo verejných prístavoch podľa potreby môže povoliť len obmedzenú prevádzku,

e) schvaľuje typy malých plavidiel,

f) povoľuje zaradenie plavidiel do prevádzky,

g) vydáva a odníma
   1. lodné osvedčenia alebo osobitné povolenia na prevádzku plavidiel,
   2. preukazy odbornej spôsobilosti členov posádok plavidiel (§ 30),
   3. preukaz odbornej spôsobilosti vodcu malých plavidiel (§ 31),
   4. ciachové preukazy,
   5. služobné lodnícke knižky pre členov posádok plavidiel,

h) vedie

1. evidenciu vodných ciest,
2. evidenciu plavidiel,
3. záznam o plavebnej prevádzke vo verejných prístavoch,

i) ukladá sankcie za porušenie tohto zákona a prejednáva priestupky podľa osobitného predpisu,[24])

j) vykonáva

1. odborné vyšetrovanie plavebných nehôd,
2. ciachovanie plavidiel,

k) ukladá plavebné opatrenia (§ 4 ods. 4).

(2) Úlohy štátnej plavebnej správy na úseku štátneho odborného dozoru podľa odseku 1 písm. a) vykonáva Štátna plavebná správa určenými zamestnancami Štátnej plavebnej správy (ďalej len „plavebný inšpektor“).

(3) Plavebných inšpektorov ustanovuje riaditeľ Štátnej plavebnej správy.

(4) Plavební inšpektori majú právo vstupovať na plavidlá počas plavby alebo počas ich státia a právo vstupovať do objektov a zariadení slúžiacich na plavbu.

(5) Ak plavebný inšpektor pri výkone štátneho odborného dozoru zistí

a) závažné alebo opakované porušenie tohto zákona alebo súvisiacich všeobecne záväzných právnych predpisov, môže členovi posádky plavidla zadržať preukaz o odbornej spôsobilosti alebo vodcovi malého plavidla preukaz odbornej spôsobilosti vodcu malého plavidla,

b) závady alebo nedostatky na plavidle, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť prevádzky plavidla, bezpečnosť prepravy nebezpečných tovarov alebo bezpečnosť prepravy na vodnej ceste, môže zadržať lodné osvedčenie.

(6) Preukazy o odbornej spôsobilosti zadržané podľa odseku 5 písm. a) a lodné osvedčenie zadržané podľa odseku 5 písm. b) postúpi plavebný inšpektor Štátnej plavebnej správe na ďalšie konanie.

(7) Plavebný inšpektor sa pri výkone štátneho odborného dozoru preukazuje preukazom plavebného inšpektora.

(8) Posádky plavidla a osoby nachádzajúce sa na plavidle a v prístavoch sú povinné umožniť plavebným inšpektorom vstup na plavidlo, do objektov a zariadení slúžiacich na plavbu, umožniť nahliadnuť do plavebnej dokumentácie, poskytnúť potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia.

§ 40
Sankcie

(1) Štátna plavebná správa môže členovi posádky plavidla, ktorý je cudzincom, uložiť na území Slovenskej republiky zákaz činnosti, na ktorú je odborne spôsobilý, rozhodnutím v správnom konaní na dobu jedného roka, ak porušil povinnosti vyplývajúce z tohto zákona alebo ak tieto povinnosti hrubo a opakovane porušuje.

(2) Štátna plavebná správa môže uložiť pokutu od 10 000 do 200 000 Sk

a) prevádzkovateľovi plavidla, ak porušil povinnosť zachovania bezpečnosti a plynulosti prevádzky plavidla, vedenia plavidla a vybavenia plavidla na bezpečnú plavbu (§ 22 a 23, § 26 až 28 a § 34),

b) dopravcovi, ak vykonával verejnú vodnú dopravu bez licencie (§ 7 ods. 5) alebo ak porušil

povinnosti vyplývajúce z medzinárodných dohôd o vnútrozemskej plavbe, ktorými je Slovenská republika viazaná,

c) prevádzkovateľovi verejného prístavu alebo jeho časti, ak porušil povinnosti pri prevádzke a používaní prístavov (§ 5 a 6).

(3) Štátna plavebná správa uloží pokutu od 200 000 do 500 000 Sk, ak prevádzkovateľ plavidla, prevádzkovateľ verejného prístavu alebo dopravca

a) opakovane porušil povinnosti uvedené v odseku 2,

b) porušil pravidlá a podmienky prepravy nebezpečných tovarov.

(4) Pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť konania, na jeho následky, na dobu jeho trvania a na rozsah spôsobenej škody.

(5) Sankciu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa Štátna plavebná správa dozvedela o tom, že právnická osoba alebo fyzická osoba porušila povinnosti podľa odsekov 1 a 2, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď nastalo porušenie povinnosti.

(6) Pokuty uložené podľa tohto zákona sú príjmom štátneho rozpočtu.

(7) Štátna plavebná správa môže rozhodnutím odňať

a) členovi posádky plavidla alebo vodcovi malého plavidla ňou vydaný preukaz o odbornej spôsobilosti zadržaný podľa § 39 ods. 5 písm. a) na určitý čas, najviac tri roky, a v prípade straty zdravotnej spôsobilosti natrvalo; vrátenie odňatého preukazu je podmienené preskúšaním jeho držiteľa,

b) lodné osvedčenie zadržané podľa § 39 ods. 5 písm. b) na čas potrebný na odstránenie zistených závad alebo nedostatkov; v prípade úplnej straty spôsobilosti plavidla na plavbu natrvalo.

(8) Odvolanie proti rozhodnutiu o odňatí preukazu o odbornej spôsobilosti alebo lodného osvedčenia nemá odkladný účinok.

ÔSMA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 41
Vzťah k správnemu konaniu

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,[25]) ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 42
Výnimky z ustanovení zákona

Na plavidlá ozbrojených síl, Policajného zboru, civilnej ochrany a colných orgánov sa nevzťahujú ustanovenia § 22 až 24, § 26 až 33, § 36 až 40.

§ 43
Prechodné ustanovenie

Živnostenské oprávnenia na prevádzku malých plavidiel v oblasti vnútrozemskej plavby vydané podľa osobitných predpisov[26]) na činnosti, ktoré prestávajú byť živnosťou, ostávajú v platnosti do jedného roka odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

§ 44
Zrušovacie ustanovenie

Zrušujú sa:

1. zákon č. 26/1964 Zb. o vnútrozemskej plavbe v znení zákona č. 126/1974 Zb.,
2. nariadenie vlády Československej socialistickej republiky č. 11/1976 Zb. o evidencii vnútrozemských plavidiel,
3. vyhláška Federálneho ministerstva dopravy č. 137/1974 Zb. o vnútrozemskej plavbe v znení vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 94/1976 Zb.,
4. vyhláška Federálneho ministerstva dopravy č. 128/1976 Zb. o ciachovaní lodí vnútrozemskej plavby,
5. vyhláška Ministerstva dopravy č. 65/1964 Zb. o prístavnom poriadku pre československé prístavy,
6. vyhláška Ministerstva dopravy č. 66/1964 Zb. o prekladovom a skladovom poriadku pre prístavy určené pre verejnú potrebu,
7. vyhláška Ministerstva dopravy č. 134/1964 Zb. o prepravnom poriadku vodnej dopravy v znení vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 31/1982 Zb. a vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 23/1984 Zb.,
8. vyhláška Federálneho ministerstva dopravy č. 344/1991 Zb., ktorou sa vydáva Poriadok plavebnej bezpečnosti na vnútrozemských vodných cestách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
9. úprava Federálneho ministerstva dopravy č. 15 000/1975-25, ktorou sa určujú technické zariadenia na plavidlách a v prístavoch, ktoré slúžia priamemu zabezpečovaniu prevádzky vodnej dopravy, určuje sa spôsob výkonu dozoru nad týmito určenými technickými zariadeniami (registrovaná v čiastke 27/1975 Zb.),
10. úprava Federálneho ministerstva dopravy č. 26 357/1975 o odbornej spôsobilosti členov posádok vnútrozemských plavidiel (registrovaná v čiastke 39/1975 Zb.),
11. úprava Federálneho ministerstva dopravy č. 22 690/1983-025 o vybavení rekreačných plavidiel plávajúcich v režime medzinárodnej plavby lodnými dokumentami (registrovaná v čiastke 20/1984 Zb.),
12. úprava Federálneho ministerstva dopravy č. 9737/1984-025 o prepravách vojenských kontejnerových zásielok (registrovaná v čiastke 22/1984 Zb.),
13. úprava Federálneho ministerstva dopravy č. 21 376/76-025, ktorou sa vydáva Poriadok pre ciachovanie lodí vnútrozemskej plavby (registrovaná v čiastke 26/1976 Zb.),

Čl. II

Zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení zákona č. 231/1992 Zb., zákona č. 600/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 132/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 200/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 216/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 123/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 164/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z., zákona č. 288/1997 Z. z., zákona č. 379/1997 Z. z., zákona č. 70/1998 Z. z., zákona č. 76/1998 Z. z., zákona č. 126/1998 Z. z., zákona č. 129/1998 Z. z., zákona č. 140/1998 Z. z., zákona č. 143/1998 Z. z., zákona č. 144/1998 Z. z., zákona č. 161/1998 Z. z., zákona č. 178/1998 Z. z., zákona č. 179/1998 Z. z., zákona č. 194/1998 Z. z., zákona č. 263/1999 Z. z., zákona č. 264/1999 Z. z., zákona č. 119/2000 Z. z., zákona č. 142/2000 Z. z., zákona č. 236/2000 Z. z., zákona č. 238/2000 Z. z. a zákona č. 268/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 3 ods. 2 písmeno f) znie:

   „f) vnútrozemská verejná vodná doprava, námorná plavba a morský rybolov,[18])“.
   Poznámka pod čiarou k odkazu 18 sa dopĺňa citáciou, ktorá znie:

   „Zákon č. 338/2000 Z. z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. V prílohe č. 2 v SKUPINE 214 – Ostatné sa za slová „Vodná záchranárska služba“ dopĺňajú v prvom stĺpci slová: „Prevádzka malých plavidiel“, v druhom stĺpci slová: „Osvedčenie“ a v treťom stĺpci slová: „§ 31 zákona č. 338/2000 Z. z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov“.

3. V prílohe č. 3 sa v SKUPINE 314 – Ostatné vypúšťa živnosť „Vnútrozemská plavba“ vrátane textu v stĺpcoch 2 až 5.

Čl. III

Zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 197/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 298/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 494/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 294/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 453/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 2/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 61/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 83/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 74/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1995 Z. z., zákona č. 58/1998 Z. z., zákona č. 143/1998 Z. z., zákona č. 200/1998 Z. z., zákona č. 337/1998 Z. z., zákona č. 263/1999 Z. z., zákona č. 293/1999 Z. z., zákona č. 95/2000 Z. z. a zákona č. 195/2000 Z. z. sa mení takto:

V § 8 ods. 3 sa vypúšťajú slová „Slovenského lodného registra“.

Čl. IV
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2001.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) § 32 zákona č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon).

2) § 13 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

3) § 2 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 164/1996 Z. z. o dráhach a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

4) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení zákona č. 196/2000 Z. z.

5) § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka.

6) § 762 Občianskeho zákonníka.

7) § 760 a 765 Občianskeho zákonníka.§ 610 Obchodného zákonníka.

8) § 7 ods. 2 a § 11 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 132/1994 Z. z.

9) § 6 ods. 3 Obchodného zákonníka.

10) Zákon č. 563/1991 Zb. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

11) § 39 Obchodného zákonníka.

12) § 21 ods. 2 Obchodného zákonníka.

13) Zákon Slovenskej národnej rady č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov.

14) § 7 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní.

15) Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí o Dohovore o ciachovaní lodí vnútrozemskej plavby dojednanom 15. februára 1966 v Ženeve (registrované v čiastke 5/1976 Zb).

16) Zákon č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách.

17) Napríklad oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 330/1990 Zb. o Dohode medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Spolkovej republiky Nemecko o vnútrozemskej vodnej doprave.

18) § 2 vyhlášky Úradu bezpečnosti práce Slovenskej republiky č. 74/1996 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, bezpečnosti tlakových, zdvíhacích, elektrických a plynových technických zariadení a o odbornej spôsobilosti.

19) § 6 ods. 3 písm. d) zákona č. 95/2000 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

20) § 89 ods. 13 Trestného zákona.

21) Zákon č. 351/1997 Z. z. BRANNÝ ZÁKON.

22) § 3 písm. c) zákona Slovenskej národnej rady č. 51/1988 Zb.

23) § 126 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

24) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

25) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

26) Zákon č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.